

29 ianuarie 2008, SMARTfinancial, autor Avocat Coltuc Marius Vicentiu

“Testele ADN de paternitate – consultanta juridica”

Paternitatea poate fi stabilita si pentru cazuri in care mama lipseste, testandu-se doar copilul si prezumtivul tata biologic. Probabilitatea de paternitate in aceste cazuri poate avea valori usor scazute si de aceea, pentru cresterea gradului de concludenta al rezultatelor, se recomanda si testarea mamei atunci cand acest lucru este posibil.

Nu exista restrictii de varsta pentru testare. Testele ADN de paternitate se poate efectua imediat dupa nasterea copilului. Testarea prenatala a paternitatii la cerere, desi posibila din punct de vedere tehnic nu este recomandata datorita riscului de avort pe care il implica procedeul de prelevare a probelor biologice fetale prin punctie amniotica.

Desi în cele mai multe cazuri prezumtia de paternitate exprima caracterul real al relatiilor dintre sotii, exista situatii în care sotul mamei nu este tatal copilului din casatorie. Iata de ce legiuitorul a permis sotului mamei sa rastoarne prezumtia consacrata de art.53 C fam. Actiunea care are ca obiect rasturnarea prezumtiei de paternitate se numeste actiune în tagada paternitatii. Aceasta actiune se înscrie în categoria actiunilor contestatare de stat, deoarece în cazul judecarii se urmareste sa se stabileasca faptul ca sotul nu este tatal copilului din casatorie, cu alte cuvinte, ca nu exista raportul de filiatie între tatal prezumat de lege si copilul din casatorie.

Din formularea art.54 alin 2 C fam. rezulta cu claritate ca titularul dreptului la actiune în tagada paternitatii este numai sotul mamei.

Atunci, dispozitia legala confera actiunii un caracter strict personal, ceea ce înseamna ca nici o alta persoana, interesata sau nu în promovarea unei actiuni în tagada, nu are dreptul sa se adreseze instantei de judecata pentru a rasturna prezumtia de paternitate, ce opereaza în favoarea unui copil din casatorie.

Termenul de prescriptie extinctiva în dreptul român in conformitate cu Art. 55 alin 1 C.fam.prevede: "Actiunea în tagada paternitatii se prescrie în termen de sase luni de la data cand tatal a cunoscut nasterea copilului". Asadar, termenul în care sotul mamei poate sa-si valorifice, prin promovarea unei actiuni în justitie, dreptul de a tagadu paternitatea copilului din casatorie este de 6 luni. Acest termen este un termen de prescriptie extinctiva si nu de decadere. În consecinta sunt aplicabile regulile privitoare la suspendarea, întreruperea si repunerea în termen, consacrate de dispozitiile Decretului nr.167/1958, care reglementeaza prescriptia extinctiva.

In cadrul procesului, reclamantul trebuie sa faca dovada nepaternitatii, utilizand ca mijloace de proba: inscrisuri, proba cu martori, expertiza, prezumtii, interogatoriul. Termenului de "neputinta" a tatalui i s-au dat trei intelesuri de catre literatura si practica judiciara: neputinta fizica - imposibilitatea de coabitare a sotilor in perioada legala de conceptie din cauza departarii acestora, a separatie de fapt; neputinta biologica, adica imposibilitatea biologica a sotului mamei de a procrea sau de a intretine relatii sexuale; neputinta morala – determina existenta unor grave neintelegeri intre sotii in perioada legala de conceptie care au condus instanta de judecata la concluzia ca nu ai fost morala coabitarea sotilor.